

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyně JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Soni Burešové v právní věci

žalobkyně: **SNS Mobile s.r.o.**, IČO 28496175
sídlem V kapslovně 2767/2, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátkou JUDr. Lucií Horčíčkovou
sídlem Jednořadá 1051/53, 160 00 Praha 6 - Bubeneč

proti
žalované: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681
sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4 - Chodov
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město

o zaplacení částky 4 078 900,32 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. října 2025, č. j. 16 C 180/2023-512, ve znění opravného usnesení ze dne 18. prosince 2025, č. j. 16 C 180/2023-524

takto:

Rozsudek soudu I. stupně **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 4 078 900,32 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 4 078 900,32 Kč od 25. 4. 2023 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.) a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladu řízení ve výši 718 727,40 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Jaromíra Císaře, Ph.D., advokáta (výrok II.).
2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení této částky z titulu bezdůvodného obohacení s tím, že dne 26. 9. 2022 uzavřela se žalovanou smlouvu o poskytování hardware kapacity služeb elektronických komunikací a dalších služeb s tím souvisejících, která obsahovala rámcové podmínky poskytování služeb a zařízení. Od listopadu 2022 do února 2023 žalovaná vystavila čtyři faktury, každou na 1 019 725,08 Kč, žalobkyně je uhradila, až následně zjistila, že faktury byly vystaveny neoprávněně. Po vzájemné komunikaci se žalovanou zjistila, že specifikované zboží bylo dodáno jinému subjektu, a to ještě před uzavřením rámcové smlouvy, podpisy jednatelů žalobkyně na dílčí smlouvě nebyly pravé.
3. Žalovaná se žalobním požadavkem nesouhlasila s tím, že obdobnou smlouvu jako se žalobkyní uzavřela se společností MAMMOTH s.r.o. (dále též jen „MAMMOTH“), která je jako žalobkyně součástí skupiny Unicorn, dodávka hardware byla uskutečněna na adresu, kde je centrální sklad společnosti MAMMOTH i centrální sklad skupiny Unicorn, dodací listy byly vystaveny na společnost MAMMOTH, tímto způsobem probíhaly dodávky zboží i na základě jiných obdobných smluv. Propojené společnosti Unicornu byly s podstatou těchto transakcí obeznámeny. Vystavené faktury byly uhrazeny, až po úpadku společnosti MAMMOTH začala žalobkyně tvrdit neoprávněnost faktur.
4. Žalobkyně dále namítala, že dodací listy byly vystaveny na společnost MAMMOTH, tou také byly potvrzeny. Předáno tak bylo jiné osobě. K předání zboží navíc došlo ještě před uzavřením rámcové smlouvy se žalobkyní.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

5. Žalovaná tvrdila, že uzavření smlouvy byla do značné míry formalita. Plněno bylo žalobkyní s ohledem na to, že má stejné sídlo a společný centrální sklad jako MAMMOTH, označení odběratele na dodacím listu bylo pouhou formalitou.
6. Soud I. stupně vycházel z toho, že mezi účastníky nebylo sporu o uzavření tzv. rámcové smlouvy dne 26. 9. 2022 a o doručení a proplacení čtyř faktur dle žaloby v prosinci 2022, lednu, únoru a březnu 2023 na účet žalované. Sporná naopak zůstala otázka uzavření tzv. dílčí smlouvy (specifikace) dne 30. 9. 2022 a otázka dodání vyúčtovaného a zaplaceného zboží žalobkyni již dne 19. 7. 2022.
7. Na základě provedeného dokazování dospěl soud I. stupně k závěru, že dodávka zboží v posuzovaném případě rámcově odpovídala dodávkám, které byly dříve (a dlouhodobě) realizovány mezi jinými subjekty (zejména přímo mezi žalovanou společností T-Mobile a společností Z+M servis – smlouva č. 080511-000-00 nebo společností MAMMOTH – smlouva č. 40100632957), a že byla provedena v podstatě shodným způsobem, se stejnými doklady a za účasti týchž osob. Na rozdíl od dřívějších ujednání, kdy byla buď jako odběratel, nebo výslovně jako místo plnění, případně jako smluvní partner (dodavatel), uvedena společnost MAMMOTH a její adresy, v posuzovaném případě je společnost Z+M servis třetí osobou, tj. partnerem/dodavatelem zboží pro objednatele (žalobkyni) a místo plnění bylo sjednáno výslovně na adrese objednatele: Plus4U Mobile s.r.o., U Průhonu 5, Praha 7. Společnost MAMMOTH v aktuálně posuzovaném smluvním vztahu z roku 2022 žádným způsobem nefigurovala. Nadto poukázal na to, že v posuzované věci bylo zboží dodáno společností Z+M servis více než dva měsíce před uzavřením rámcové smlouvy mezi účastníky i (sporné) dílčí smlouvy, a dodací listy byly adresovány přímo společnosti MAMMOTH. Nebylo zřejmé, kam bylo konkrétní zboží dle dodacích listů fakticky dodáno, zboží převzal pracovník společnosti MAMMOTH P. Š. s razítkem této společnosti. Dodací listy neodkazovaly ani na číslo rámcové či dílčí smlouvy, ani na objednatele (žalobkyni), zákaznické ani objednávací číslo nebylo možno spojit se smlouvou uzavřenou žalobkyní. Soud I. stupně dále dospěl k závěru, že nelze dovodit souvislost předmětných faktur s rámcovou smlouvou, nelze z nich dovodit, kdy byly účtované služby zřízeny. Dle dodacích listů mělo být dodáno 437 a 195 kusů zařízení, služby se měly týkat 1 264 kusů zařízení.
8. Soud I. stupně dále poukázal na to, že mezi účastníky probíhaly dlouhodobě (min. od r. 2015) jiné obchodní vztahy, související s poskytováním elektronických komunikací, na jejichž základě byly měsíčně fakturovány služby řádově v milionových částkách (jako žalované faktury). Účtování a proplácení takto vysokých plateb nebylo nic neobvyklého, v tomto konkrétním případě byla rovněž výslovně sjednána nutnost proplácet faktury do 5 dnů pod hrozbou pozastavení uzavírání nových specifikací služeb a faktické dodání zařízení, prostřednictvím kterých je poskytována služba HW kapacity (čl. 3.13. *rámcové smlouvy*). Faktura byla vždy včetně seznamu služeb, který však v rámci zpracování platby není věcně ověřován. Uzavřel, že žalovaná si tedy nemusela hned všimnout nějakého nesouladu nebo reagovat dříve s ohledem na výši částky. Z okolností případu tak nelze usuzovat na uznání dluhu ve smyslu § 2054 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“).
9. Z e-mailové komunikace ze dne 15. 6., 16. 6. a 20. 6. 2022 mezi P. K. (T-Mobile), B. J., Z. T. (T-Mobile) a P. S. (Z+M servis) nepovažoval za prokázané sjednání dodání zboží či služeb vyúčtovaných právě předmětnými fakturami, když ani příloha se seznamem zařízení (1867 kusů) nekorespondovala se seznamem zboží, které mělo být dodáno a účtováno předmětnými fakturami. Poukázal přitom na to, že z e-mailové komunikace ani nevyplývá, jaké přílohy a s jakým obsahem byly skutečně ke zprávám přiloženy. Pokud žalovaná předložila objednávku č. 4705718172 ze dne 20. 10. 2022, datum dodání 15. 11. 2022, místo dodání PLUS4U Mobile s.r.o., Tomíčkova 244, 148 00 Praha (*sídlo T-Mobile*), ke smlouvě 080511-000-00, včetně *e-mailu* z 21. 10. 2022 od P. K. P. S., v kopii B. J. – jednalo se o objednávku k jiné smlouvě a případu. Poukázal na to, že takováto (standardní) nákupní objednávka nebyla v posuzovaném případě vůbec vytvořena, popř. předložena. Soud I. stupně dále uzavřel, že ani podrobné výsledky několika svědků, kteří se měli

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

přímo účastnit na posuzovaném obchodním vztahu a dodávce, nezvrátili předchozí zjištění a závěry, že právní titul fakturovaných částek, jakož i faktické dodání plnění vyúčtovaného žalovanými fakturami, nebylo v řízení prokázáno. Svědci potvrdili zejména obecně způsob obchodování žalované se žalobkyní, Z+M servis a MAMMOTH a s dalšími společnostmi jako dodavateli i odběrateli hardwarových zařízení, která měla být poskytnuta třetím osobám a aktivovány k nim služby elektronických komunikací, a za která objednatel hradil měsíčně sjednané nájemné s tím, že zařízení měla být po skončení smlouvy vrácena. Prokázáno bylo pouze uzavření rámcové smlouvy v září 2022 a dodání zboží v červenci 2022 společností Z+M servis do skladu a pracovníkům společnosti MAMMOTH, aniž by mohla být tato dodávka spojena se žalobkyní. Krom toho k dodávce došlo v době, kdy smluvní vztah mezi žalobkyní a žalovanou ani neexistoval. Poukázal přitom na to, že následně sjednaná rámcová smlouva se žalobkyní neodpovídala v uvedeném smyslu jiným či starším obdobným smlouvám s dalšími subjekty. Žalobkyně vstoupila do zmíněných obchodních vztahů, existujících údajně bezproblémově minimálně od roku 2015, teprve až v roce 2022. Soud I. stupně přitom vycházel rovněž z informací zjištěných z úřední činnosti, že právě v tomto roce začalo vyvstávat podezření ohledně zvyšování objemů takto dodávaného zboží a dalšího nakládání s ním, příp. začalo docházet k prodlení plateb, a i žalovaná započala s prověřováním rizik dalšího pokračování takového způsobu obchodování, příp. jeho omezením.

10. Soud I. stupně neshledal opodstatněnou argumentaci žalované ohledně „skupinového zavinění“ skupiny společností Unicorn, poukázal na to, že samotný fakt existence koncernu nepředstavuje důvod pro přenesení důkazního břemene. Koncern je tvořen právně samostatnými subjekty, v incidenčním sporu byly řešeny rozdílné skutkové i právní otázky.
11. Poukázal na to, že v daném případě dodávky zboží probíhaly dle „obchodního modelu“, který shledal minimálně nepřehledným, nezodpovědným, a právně nepodloženým, ne-li v některých částech přímo v rozporu s platným právem, a to na základě četných obdobných a nikoli stejných smluv, případně (jako v daném případě) zcela bez smlouvy, a to dlouhodobě a mezi vícero subjekty, v řádově značně vysokých částkách, a navíc způsobem, o němž žalovaná ze své pozice silného obchodníka na trhu dlouhodobě měla a musela mít povědomí. Důsledky takového nestandardního postupu leží na účastníkovi, který mu nevěnuje dostatečnou pozornost, včetně zajištění důkazních prostředků, k ochraně svých zájmů a jejich souladu s právními předpisy. Poukázal přitom na to, že v posuzované rámcové smlouvě je nadto výslovně vyloučeno uplatnění obchodních zvyklostí a výslovně projevena vůle nepřihlížet k tomu, co bylo před smlouvou.
12. Uzavřel tedy, že žalovaná v tomto konkrétním případě neprokázala dodání konkrétních HW zařízení dle přílohy žalovaných faktur do dispozice žalobkyně dle ujednání smlouvy, ani zda byly u těchto zařízení aktivovány a čerpány sjednané služby elektronických komunikací. Zboží v podstatě dávala i odebírala třetí strana, bez účasti žalobkyně a žalované. Nebylo ani zřejmé, zda zboží v rozhodné době existovalo, ani kde se zařízení, která měly užívat třetí osoby, nyní nachází (zboží podle zprávy insolvenčního správce není k dispozici). Neshledal tedy ani právní titul k placení sjednaného nájemného za tato (zatím neexistující) zařízení. Proplacené čtyři faktury dle žalobního návrhu tak shledal bezdůvodným obohacením na straně žalované ve smyslu ustanovení § 2991 o. z., které je povinna žalobkyni vydat.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), úspěšné žalobkyni byla přiznána náhrada nákladů za soudní poplatek a náklady právního zastoupení podrobně popsané v odst. 57 a 58 odůvodnění napadeného rozsudku.
14. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, uplatnila odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o. s. ř. V první řadě vytýkala soudu I. stupně neúplně zjištěný skutkový stav, když neprovedl některé klíčové důkazy jí navržené – výslech O. M. a P. K.. O. M. měl být slyšen k prokázání uzavření dílčí smlouvy, na jejímž základě byl hardware žalobkyni poskytnut, i

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

k prokázání jeho faktického dodání. Tato osoba přitom byla oprávněna jednat jak za žalobkyni, tak i za společnost MAMMOTH. Žalobkyně a MAMMOTH přitom měly se žalovanou uzavřené rámcové smlouvy, z nichž plyne, že měly společný sklad, kam žalovaná hardware dodávala. Svědci Š. a H. přitom vypověděli, že plnili pokyny právě O. M.. Poukázala na to, že soud I. stupně přitom tohoto svědka předvolal k výslechu, následně však výslech nerealizoval. P. K. měl svou výpověď prokázat objednaní hardware kapacity žalobkyni. Tato osoba byla oprávněna jednat za žalovanou a vyřizovala se žalobkyní právě předmětnou objednávkou. Namítala dále, že nebyl vypracován revizní znalecký posudek, znalec měl k dispozici pouze černobílý sken dokumentu a v posudku uvedl řadu výhrad ke správnosti závěru posudku. Nesouhlasila ani s tím, že nebyl učiněn dotaz na společnost MAMMOTH, resp. jejího insolvenčního správce k evidenci převzatého zboží. Vytýkala dále soudu I. stupně nesprávná skutková zjištění, že hardware kapacita nebyla dodána, poukázala na dodací listy, jejichž pravost byla potvrzena svědkem Š.. Postupoval přitom dle pokynů O. M., který byl oprávněn jednat za žalobkyni. Nesouhlasila ani se závěrem soudu I. stupně, že seznam hardware dle příloh faktur neodpovídá specifikaci (dílčí smlouvě), odpovídá i fakturovaná cena. Tyto závěry soudu I. stupně považovala dále za překvapivé, když ani nebyla poučena o tom, že má tyto případné nesrovnalosti vysvětlit. Nesouhlasila ani s tím, že nebyl prokázán právní titul fakturovaných služeb, ten vyplývá z e-mailové komunikace mezi B. J. a P. K., z ní vyplývá, že žalobkyně si hardware objednala. Žalovaná navíc vyrozuměla žalobkyni o vystavení tzv. nákupní objednávky zboží u svého dodavatele, v níž byla žalobkyně jednoznačně označena, proti čemuž nic nenamítala. Nesprávné právní posouzení dovozovala z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když žalobkyně plnila na základě dílčí smlouvy uzavřené v režimu rámcové smlouvy. Žádala, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání.

15. V doplnění odvolání žalovaná setrvala na svém odvolání, kromě výslechu svědků M. a K. vytýkala soudu I. stupně neprovedení výslechů dalších několika svědků, poukázala přitom na skutečnosti, které jimi měly být prokázány. Zopakovala své námitky vůči znaleckému posudku s tím, že závěry nejsou jednoznačné. Namítala, že v případě prokázání pravosti listiny dílčí smlouvy by byl nárok žalobkyně neopodstatněný, neboť by byla potvrzena existence právního titulu plnění. Vytýkala dále soudu I. stupně, že pravost listiny neposuzoval v souvislosti s dalšími provedenými důkazy, které pravost dílčí smlouvy nepřímou potvrzují – e-mailová komunikace účastníků ze dne 15. 6. a 16. 6. 2022 a na ni navazující komunikaci žalované a subdodavatele z 16. 7. a 17. 7. 2022. Měl tak být proveden revizní znalecký posudek. Vytýkala dále soudu I. stupně, že neučinil dotaz na Komerční banku, a.s. a MAMMOTH, resp. jejího insolvenčního správce k zjištění, kdo zadal platby k úhradě předmětných faktur. Poukázala na to, že žalobkyně tvrdila, že platby provedla „omylem“. V té souvislosti poukázala na výpověď xxx M. C. s tím, že se nemohlo jednat o rutinní platbu s ohledem na výši částky. Daná platba tak musela být schválena. Vytýkala dále soudu I. stupně, že neuložil dle jejího požadavku společnosti MAMMOTH, resp. jejímu insolvenčnímu správci vydat elektronickou evidenci přijatého zboží v rozhodném období k prokázání tvrzení, že zboží bylo určeno žalobkyni. Bez provedení tohoto důkazu nemohl soud I. stupně dospět k závěru, že dodání zboží žalobkyni nebylo prokázáno. Vytýkala dále soudu I. stupně neprovedení dalších důkazů – e-mailů jednatelky žalobkyně z roku 2019 objednávací zboží s doručovací adresou Mamut, U Průhonu, Praha 7, kontaktní osoba p. Š.. Neprovedl ani důkaz smlouvou o poskytování hardware kapacity ze 4. 9. 2018, aniž by to odůvodnil, a stejně tak dotaz na společnost Apple Inc. Zopakovala svou námitku nesprávného skutkového závěru na základě provedeného dokazování. Vyjádřila se k otázce dodání hardware kapacity před uzavřením smluv s tím, že smluvní dokumentace byla pouhou formalitou. Poukázala na výpověď svědka S. a L.. Namítala, že formální vystavení dodacích listů na MAMMOTH nnesvědčí o tom, že zboží nebylo žalobkyni dodáno. Poukázala v této souvislosti na další provedené důkazy. Pokud soud I. stupně vycházel z toho, že dodací listy neodkazovaly na rámcovou ani dílčí smlouvu, bylo to způsobeno tím, že zboží dodávala společnost Z + M, která čísla těchto smluv ani znát nemohla. Poukázala na to, že dodací listy naopak korespondují s tzv. nákupní objednávkou č. 4705718172, poukázala na stejné množství kusů zboží 623 jako v dodacích listech, přičemž tato objednávka byla připojena k e-mailu a odeslána v kopii i

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

B. J., který byl oprávněn jednat za žalobkyni dle rámcové smlouvy. Tyto listiny tak korespondují. Vytýkala soudu I. stupně závěr, že se objednávka týká jiné smlouvy a jiného případu, aniž by ji vyzval k vysvětlení. Namítala dále, že vystavení faktury s čtyřměsíčním odstupem po dodání hardware nemá žádný dopad na posouzení jeho dodání. Vytýkala soudu I. stupně, pokud neshledal souvislost faktur s právním vztahem mezi účastníky; poukázala na to, že faktury obsahují číslo objednávky, která je totožná s číslem dílčí smlouvy, která koresponduje s rámcovou smlouvou. Zopakovala svou argumentaci ohledně dodání hardware kapacity, poukázala na výpovědi svědka Š.. Svědek postupoval dle instrukcí O. M., který byl oprávněn jednat za žalobkyni. Dodání zboží pro žalobkyni do rukou společnosti MAMMOTH bylo běžnou praxí stran. Poukázala přitom na výpovědi svědků S. a H.. Pokud měl soud I. stupně pochybnosti o tom, že hardware ve skladu byl určen pro žalobkyni, měl trvat na výsledku svědka M. a provést další důkazy žalovanou navržené. Stejně tak považovala za prokázanou objednávku žalobkyně, poukázala přitom na e-mailovou komunikaci ze dne 15. 6. 2022 až 17. 6. 2022, v níž si strany posílaly seznam hardware kapacity, a následné potvrzení e-mailem z 20. 6. 2022. Soud I. stupně tuto přílohu vůbec nezmiňoval. Nesouhlasila se závěrem soudu I. stupně, že faktury byly propláceny z obavy před pozastavením uzavírání nových specifikací služeb a faktického dodání hardware kapacity. Poukázala na to, že žalobkyně faktury proplácela po splatnosti, v případě lednové faktury 11 dnů po splatnosti. Tvzení žalobkyně, že fakturu uhradila, aniž by prověřila její opodstatnění, považovala za těžko uvěřitelné s ohledem na výši fakturovaných částek. Poukázala na souvislost uplatnění žaloby s insolvenčním návrhem na společnost MAMMOTH. Vytýkala dále soudu I. stupně nesprávné právní posouzení nároku žalobkyně dle § 2991 o. z. s tím, že pokud by soud I. stupně dospěl k závěru, že dílčí smlouva nebyla uzavřena, měl na věc aplikovat § 430 odst. 2 o. z., podle kterého podnikatele zavazuje i jednání jiné osoby v jeho provozovně. Poukázala na to, že žalovaná i její dodavatel byli v dobré víře v oprávnění pana Š. a společnosti MAMMOTH k převzetí hardware kapacity. Jednání žalobkyně, pokud faktury bez dalšího uhradila, měl rovněž posoudit jako uznání dluhu ve smyslu § 2054 odst. 2 o. z.

16. Žalobkyně se k odvolání žalované písemně vyjádřila, nepovažovala odvolání za důvodné. Poukázala na to, že předmětem sporu je plnění, které měla žalovaná poskytnout žalobkyni v období listopadu 2022 až února 2023, dle faktur mělo být předmětem plnění dodávka hardware. Žalovaná předložila pouze předávací protokol, dle něhož v srpnu 2022 dodala obdobná zařízení společnosti MAMMOTH, a specifikaci (dílčí smlouvu), která neobsahuje pravé podpisy. Vyjádřila se k obsahu výpovědi svědků s tím, že výsledek dalších svědků byl nadbytečný, když mají svědčit ohledně dodávky, která nemá věcnou ani časovou souvislost s rámcovou smlouvou a žalovanou vystavenými fakturami. Jednání žalované považovala za neetické, pokud z nedostatku důkazů zanáší řízení domněnkami o postavení žalobkyně. Nesouhlasila s výtkami vůči postupu soudu I. stupně, pokud nekontaktoval společnost Apple k získání informací o aktivaci zařízení, když žalovaná vzhledem ke svému postavení disponuje databází připojených zařízení. Žalovaná ani nevysvětlila, proč zboží značky Apple odebírala od neautorizované společnosti, a nikoliv přímo od výrobce. Namítala, že žalovaná opomíjí svou odpovědnost za to, že dopustila obchodní model, v němž dodávala zboží prostřednictvím neoficiálních dodavatelů, a sama zboží ani nepřebírala, a tím se ocitla v situaci, že vůči svým dodavatelům rozporuje dodávky, protože nemá informace o tocích zboží. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku.
17. Na vyjádření žalobkyně reagovala žalovaná replikou. Ohradila se proti závěru žalobkyně, že k prokázání dodávek předložila pouze předávací protokol a specifikaci s údajně nepravými podpisy. Poukázala na své odvolání, v němž specifikovala konkrétní důkazy. Nesouhlasila ani s tím, že by jí označené důkazy byly nadbytečné. Poukázala na závěry šetření NCOZ, dle nichž jsou obviněnými B. J., J. M. a O. M. i na závěry ohledně znaleckých posudků znalkyně Mgr. Hornychové. Tyto závěry považovala za přenositelné i na znalecký posudek předložený v tomto řízení. Žádala, aby si odvolací soud vyžádal od NCOZ usnesení týkající se dosavadních zjištění ohledně aktivit společností skupiny Unicorn a ohledně znaleckých posudků Mgr. Hornychové a znalecké posudky

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

vypracované v trestním řízení ohledně nesprávnosti a neodbornosti znaleckých posudků Mgr. Hornychové a obsahující důkaz, že hardware byl dodán do společnosti MAMMOTH. Vyjádřila se dále k navrženému důkazu dotazem na společnost Apple.

18. Při odvolacím jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.
19. Odvolací soud ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a odst. 1 a 5 ve spojení s ustanovením § 214 odst. 1 o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, přičemž neshledal podmínky pro potvrzení či změnu napadeného rozsudku.
20. Odvolací soud v prvé řadě shledal správným závěr soudu I. stupně, že úhradu předmětných faktur nelze považovat za uznání dluhu ve smyslu § 2054 o. z.
21. Podle § 2054 odst. 1 o. z. se placení úroků považuje za uznání dluhu ohledně částky, z níž se úroky platí.
22. Podle § 2054 odst. 2 o. z., plní-li dlužník dluh zčásti, má částečné plnění účinky uznání zbytku dluhu, lze-li z okolností usoudit, že tímto plněním dlužník uznal i zbytek dluhu.
23. V daném případě předpoklady tohoto ustanovení nebyly naplněny, neboť se nejednalo o úhradu úroků ani části plnění. Předmětnými fakturami byl účtován pronájem hardware kapacity za konkrétní měsíce. Pokud byly jednotlivé faktury uhrazeny, nejednalo se o částečné plnění, ale o celé plnění (nájemné) za jednotlivé měsíce. Žalovaná ani z tohoto plnění nedovožovala uznání závazku na plnění za další měsíce, ale pouze za ty měsíce uhrazené spornými fakturami. Danými platbami tak nemohlo dojít k uznání závazku ve smyslu § 2054 odst. 2 o. z. (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 1. 2010, sp. zn. 32 Cdo 330/2009*). Soud I. stupně tedy ani nepochybil, pokud neprovedl důkazy navržené k prokázání procesu jednotlivých plateb, z nichž žalovaná dovožovala uznání dluhu.
24. Při posuzování dalších odvolacích námitek odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění soudu I. stupně ohledně časové posloupnosti jednotlivých událostí, z nichž žalovaná dovozuje právní titul plnění:
 15. 6. 2022 – 20. 6. 2022 dochází k objednávce zboží dle emailové komunikace
 15. 7. a 19. 7. 2022 bylo zboží dodáno do skladu
 26. 9. 2022 byla uzavřena rámcová smlouva
 30. 9. 2022 byla uzavřena dílčí smlouva (o pronájmu hardware kapacity)od listopadu 2022 do února 2023 bylo fakturováno za pronájem hardware kapacity.
25. Odvolací soud shledal zcela správným závěr soudu I. stupně, že v době realizace dodávky, tj. v době tvrzené objednávky a dodání zboží do skladu, mezi účastníky neexistoval smluvní vztah na základě předložené rámcové smlouvy, neboť ta byla uzavřena až později a s výslovným ujednáním, že se nepřihlíží ke skutečnostem, k nimž došlo před jejím uzavřením. Tuto smlouvu tak nelze aplikovat na vztahy účastníků předcházející jejímu uzavření.
26. Odvolací soud neshledal pochybení soudu I. stupně ani v jeho závěru, že nelze vycházet ani z dílčí smlouvy (specifikace) ze dne 30. 9. 2022, která byla rovněž uzavřena až následně po tvrzeném dodání zboží, s ohledem na to, že pravost této listiny byla vyvrácena znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, neboť v době vydání napadeného rozhodnutí nebyly závěry tohoto posudku důvodně zpochybněny. Odvolací soud shodně se soudem I. stupně neshledal důvodnou námitku žalované, že závěry posudku nejsou jednoznačné, že měl být vypracován revizní znalecký posudek. Znalkyně sice uvedla, že podpisy jsou obtížně zpracovatelné, avšak výslovně též uvedla, že to nebrání jejich písmoznaleckému zkoumání a stanovení kategoricky negativního závěru s tím, že absence originálu textu nemá vliv na přesnost stanoveného závěru. Závěr znalkyně tak byl zcela jednoznačný a řádně zdůvodněný, k nařízení revizního znaleckého posudku tak nebyl v době

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

vydání napadeného rozhodnutí žádný důvod. Nicméně v průběhu odvolacího řízení žalovaná zpochybnila věrohodnost tohoto znaleckého posudku ve smyslu § 205a písm. c) o. s. ř. poukazem na znalecké posudky vyhotovené v rámci trestního řízení, v nichž se znalci kriticky vyjadřovali k dalším posudkům této znalkyně. Odvolací soud tak shledal opodstatněný požadavek žalované zabývat se opětovně jejími námitkami vůči znaleckému posudku Ing. Hornychové ve světle těchto znaleckých posudků.

27. Odvolací soud dále vycházel z toho, že skutečnost, že na danou dodávku zboží nelze pohlížet jako na plnění z rámcové či dílčí smlouvy, neznamená, že mezi účastníky nemohl existovat smluvní vztah vyplývající zejména z tvrzené objednávky a následného jednání účastníků. Touto otázkou se soud I. stupně dostatečně nezabýval.
28. Odvolací soud tak shledal opodstatněnou námitku žalované, že soud I. stupně dospěl k závěru, že neprokázala právní důvod poskytnutého plnění, aniž by provedl jí navržené důkazy k jeho prokázání. Soud sice není povinen provést všechny účastníky navržené důkazy, pro jejich neprovedení však musí být dán důvod, a to, že tvrzené skutečnosti byly již prokázány jinými důkazy, nebo navržené důkazy nejsou způsobilé tvrzené skutečnosti prokázat nebo že jimi mají být prokázány skutečnosti pro věc nepodstatné. Takový závěr však nelze učinit minimálně ohledně výpovědi svědka P. K. a Z. T., kteří měli potvrdit objednávku ze strany žalobkyně (obsah ujednání účastníků týkající se této objednávky). Žalovaná rovněž důvodně poukazovala na to, že i ti svědci, kteří písemně sdělili, že výpověď odmítají, měli být předvoláni a teprve v rámci výpovědi případně odmítnout odpověď na konkrétní otázky, jak vyplývá ze související judikatury, a to zvláště v případě těch osob, které trestně stíhány v daném případě nejsou. Tímto postupem soud I. stupně zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na věcnou správnost napadeného rozsudku, přičemž rozsah tohoto dokazování se již vymyká funkční působnosti odvolacího soudu, jehož činnost je především přezkumná. Skutečnost, že se soud I. stupně nevypořádal dostatečně s těmito tvrzeními žalované, činí rozsudek rovněž nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
29. Další námitky žalované odvolací soud důvodnými neshledal. Odvolací soud nepovažoval za pochybení soudu I. stupně, pokud neprovedl důkaz dotazem na společnost Apple Inc. k tomu, že předmětná zařízení byla aktivována na území České republiky, neboť pro posouzení dané věci není podstatné, zda byla hardware kapacita využívána, ale zda mezi účastníky existoval smluvní vztah ohledně jeho užívání (pronájmu), na jehož základě došlo k úhradě předmětných faktur.
30. Odvolací soud přitom rovněž přisvědčil skutkovému závěru soudu I. stupně, že zboží dle provedeného dokazování bylo dodáno subjektu odlišnému od žalobkyně, a to společnosti MAMMOTH. To vyplývá jednak z dodacích listů, jednak z výpovědi svědka Š., zaměstnance společnosti MAMMOTH. Námitka žalované, že se jednalo o společný sklad či provozovnu žalobkyně ve smyslu § 430 odst. 2 o. z. tak neobstojí, neboť dle dodacích listů bylo zboží určeno společnosti MAMMOTH a v souladu s tím také bylo dodáno této společnosti.
31. Odvolací soud nicméně z důvodů výše uvedených napadený rozsudek postupem dle § 219a odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
32. Pro posouzení dané věci je podstatné, zda mezi účastníky byl uzavřen smluvní vztah, na jehož základě žalobkyně hradila předmětné faktury, tedy zda mezi žalobkyní a žalovanou došlo k uzavření smlouvy o pronájmu hardware kapacity, v této souvislosti je v první řadě nutno posoudit pravost podpisů statutárních zástupců žalobkyně na dílčí smlouvě, případně posouzení vůle žalobkyně (jejích statutárních zástupců či jiných osob oprávněných v té době jednat jménem žalobkyně) takovou smlouvu se žalovanou uzavřít. S tím souvisí otázka objednání této hardware kapacity ze strany žalobkyně a provedení výslechu svědků k tomu navržených.
33. Na soudu I. stupně tak nyní bude
 - vyžádat od NCOZ znalecké posudky revidující závěry znaleckých posudků Mgr. Hornychové a posoudit, zda tyto znalecké posudky vypracované v rámci vyšetřování

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

orgánů činných v trestním řízení mohou mít dopad na věrohodnost znaleckého posudku Mgr. Hornychové ohledně podpisů na dílčí smlouvě

Pokud soud I. stupně dospěje k závěru, že předmětný znalecký posudek nemůže obstát, bude třeba nařídit vypracování revizního znaleckého posudku dle návrhu žalované. V závislosti na výsledcích tohoto dokazování pak vyhodnotí, zda lze dovést pravost dílčí smlouvy, a tedy existenci smluvního vztahu mezi účastníky z ní vyplývajícího a s tím související opodstatněnost plnění žalobkyně na základě předmětných faktur.

Pokud soud I. stupně dospěje k závěru, že předmětný znalecký posudek ob stojí, případně revizní znalecký posudek rovněž vyloučí pravost podpisů na dílčí smlouvě, bude se zabývat otázkou, zda mezi účastníky došlo k uzavření smluvního vztahu ve smyslu § 1724 a § 1725 o. z. odůvodňujícího požadavek na úhradu pronájmu hardware kapacity, a to jednáním účastníků předcházejícím uzavření rámcové smlouvy, a to již v souvislosti s objednávkou dle e-mailové komunikace z června 2022. Odvolací soud v této souvislosti poukazuje na to, že pokud žalovaná tvrdila, že tato komunikace obsahovala tabulku se seznamem hardware kapacity, je třeba, aby toto tvrzení doložila, neboť z listin založených ve spise taková skutečnost nevyplývá.

Za tím účelem soud I. stupně

- provede výslechy svědků navržených k prokázání ujednání účastníků v rámci emailové komunikace z června 2022 (P. K. a Z. T.), případně dalších navržených svědků, pokud by taková potřeba vyvstala.

Na základě výsledků provedeného dokazování pak soud I. stupně posoudí, co konkrétně a kým bylo sjednáno, jaké plnění a za jakých podmínek, a zda tak lze mít za prokázané uzavření smluvního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou, na jehož základě by žalovaná byla oprávněna fakturovat pronájem hardware kapacity předmětnými fakturami.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Praha 5. března 2026

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.